

Maade, paa hvilken det blev muligt at lægge mere af den Beskyttelse, der bliver tilbage, over til Fordel for Roedyrkere ved at tage den fra de danske Sukkerfabrikker, ja, saa skulle vi være med dertil, men i det Øjeblik, der er Tale om at give mere Beskyttelse paa Statskassens eller Konsumenternes Bekostning, mener jeg rigtignok, at Tinget bør sige: „Nej, det ville vi ikke.“ Men kan der findes en Metode, hvorved man kan fordele den Beskyttelse, der bliver tilbage, paa en mere retfærdig Maade mellem Sukkerfabrikkerne og Roedyrkerne, ja, saa er min Sympati paa Roedyrkernes Side.

Emil Petersen: Skønt jeg har et bestemt Indtryk af, at det ikke nytter at tale om dette Spørgsmaal, og at dette ikke kan gøres med en saadan Virkning, at Forslaget, som det nu foreligger, ikke bliver vedtaget, kan jeg dog ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger om min egen Stilling til dette Spørgsmaal; thi det er jo saaledes, at der er Egne, som ere stærkt berørte af dette Forslag, og en af dem, som i Forhold til deres Størrelse er allermost berørt deraf, er den Kreds, jeg repræsenterer. Man har jo ved dette Forslag, vi her behandle, og ved Toldlovsforslaget sigtet imod et dobbelt Maal. Dels har man villet skaffe Konsumenterne billigt Sukker og dels har man villet nedsætte den Beskyttelse, vi nu have paa Suktertilvirkningen her i dette Land, i Lighed med den almindelige Nedsættelse, som man ved det nu sidst behandlede Toldlovsforslag har tilsigtet for andre Industriens Vedkommende. Man har ogsaa været klar over i de Egne, hvor man dyrker Sukkerroer; at naar man kom til en almindelig Toldrevision, kunde det ikke undgaas, at der vilde blive rørt ved dette Forhold, at der vilde blive rørt baade ved Suktertolden og ved Sukkerafgiften. Jeg har jo nok hørt fra anden Side, at det fremholdes, at noget saadant har man ikke ventet, og man har ment, at man ikke havde Grund til at vente det. Det kan ogsaa være, at nogle have været saa naive. Men de, jeg kender og har talt med, have ikke staaet saaledes.

En Ting havde man imidlertid ikke ventet, og det var, at der lige i Øjeblikket skulde blive taget saa haardt, som der efter min Formening bliver taget. Og hvad er det, der er Grunden til, at man nu vil beskære Beskyttelsen saa stærkt, som man tilsigter? Jeg har hørt fra det ærede Medlem for Randers Amts 3die

Valgkreds (Bjerre), at det var ikke Roedyrkerne, man vilde ramme, men det var de danske Sukkerfabrikker; det var dem, man rigtig vilde have Ram paa. Og hvorfor? Jo, fordi deres Fortjeneste har været for stor. Det er egentlig alt, hvad jeg har hørt komme stærkt frem: det er de danske Sukkerfabrikkers store Fortjeneste, der nu er Grunden til, at man vil søge at beskære den Beskyttelse, de have haft. Og for saa vidt som den Fortjeneste, de have haft, er et Udtryk for, at de have nydt forholdsvist for stor Begunstigelse paa Befolkningens eller paa Statskassens Bekostning, kan man i al Almindelighed ikke have noget imod, at denne Beskyttelse bliver noget nedbragt. Men der er dog en Side, som jeg mener, man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, og det er den, at de danske Sukkerfabrikker ogsaa have virket som Købmænd, og at en Del af deres Fortjeneste har været Handelsavance, og det gælder specielt det Aar i Forfjor, da de havde den enormt store Fortjeneste, hvorved de kunde give det store Udbytte. Det er et Forhold, som man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Naar de danske Sukkerfabrikkers Direktion er særlig dygtig i sit Fag og tillige ere dygtige Handelsmænd, berettiger dette ikke Lovgivningsmagten til at den Grund at ramme dem.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), som talte i Formiddagsmødet, søgte at bevise, at man i Stedet for at nedsætte Beskyttelsen for Sukkerfabrikationen tværtimod forhøjede den. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at man ved dette Lovforslag, som ligger for os, ikke forhøjer Beskyttelsen, men at man nedsætter den, og nedsætter den meget betydeligt. Om det Tal, som blev nævnt af den højtærede Finansminister ved 1ste Behandling just er det rigtige, nemlig 880,000 Kr., eller om de danske Sukkerfabrikker have Ret, naar de nævne indtil 1½ Mill. Kr., eller om Sandheden ligger midt imellem, det skal jeg slet ikke kunne afgøre. Det er saa meget vanskeligere at afgøre dette, som man gaar over til en helt ny Form for Beskatningen, idet man før har beskattet efter Lyshedsgrad og nu gaar over til Polarisation. Hvorledes det vil komme til at virke i det praktiske Liv, er der vist ingen, der kan sige noget tilforladeligt om. Men jeg vil gaa ud fra, at Sandheden ligger midt imellem; og naar vi da ville regne, at Tallet er 1,100,000 eller 1,200,000 Kr. eller deromkring, og vilde fordele dette